

CARTA DOMINICAL

14 D'ABRIL DE 2024

RESSÓ DE LA PARAULA

Signes de resurrecció (3)

La gosadia d'estimar

Creure en el Ressuscitat, assumir el risc de creure havent vist signes de la Resurrecció, és com entrar en una altra dimensió de la vida. O millor, és continuar la mateixa existència que portàvem abans, però viscuda d'una altra manera. Els mateixos veïns, la mateixa família, la mateixa ciutat, la mateixa política, el mateix treball, les mateixes amistats...

El Ressuscitat no va construir un món paral·lel, diferent, perquè hi visquessin els qui cregueren en Ell, sinó que va voler presentar-se en la vida quotidiana dels seus deixebles, mostrant-los que era viu: un menjar, un camí, una reunió...

Per això, un dels llocs on hem de descobrir i realitzar signes de la Resurrecció és en la vida ordinària. (Altres llocs més nítids i institucionals, són la litúrgia, el Poble de Déu com a tal, la Paraula de Déu, els sacraments).

Tal com diem, descobrim el primer signe de la Resurrecció, és a dir, de la Resurrecció de Crist en nosaltres, en el coratge de creure, en el risc de creure amb totes les conseqüències. Però quasi simultàniament, aquesta fe desvetlla en nosaltres l'amor, la gran gosadia d'estimar.

Recordem que si no hi ha entre nosaltres veritable amor, si avui diem amb raó que l'autèntic amor és un bé tan desitjat com escàs, és perquè hi ha una por real d'estimar de veritat.

El que usualment s'entén per "amor" és una cosa que es desitja i fins i tot s'exigeix; també s'admira i provoca emoció en obres literàries, espectacles, en la vida de les persones. Però, quan hom és cridat a estimar i s'intueix que l'amor és quelcom més que gaudir de la presència de l'altre, rebre d'ell afecte i ajuda, sinó que consisteix a servir i fer que l'altre visqui, llavors es desperten totes les pors. Les pors de perdre alguna cosa d'un mateix, por al

fracàs, al possible sofriment. Qui pot assegurar que aquesta aventura de l'amor sortirà bé?

Jesús Ressuscitat va voler presentar-se en primer lloc als qui estaven dominats pel temor, i la seva primera salutació va ser el característic "no tingueu por", "la pau sigui amb vosaltres". Sens dubte, temien el que els poguessin fer les autoritats jueves, després del que havien fet a Jesús. Però nosaltres podem entendre entre línies moltes altres crides que es van descobrir després: "no tingueu por de creure i estimar..."

En això, el millor és deixar-nos instruir pel gran magisteri de la Primera Carta de sant Joan. No és casualitat que el deixeble que, en arribar al sepulcre buit, "veié i cregué" (Jn 20,8) es convertís en l'apòstol de l'amor cristià, en el testimoni de la profunditat de l'amor que es desprèn del Ressuscitat. Alguns dels missatges de la Primera Carta responen a les nostres preguntes:

- "Nosaltres sabem que hem passat de la mort a la vida, perquè estimem els germans. Qui no estima, roman en la mort" (3,14)

- "En això hem conegut el que és amor: que Ell va donar la seva vida per nosaltres. Per això, també nosaltres hem de donar la vida pels germans" (3,16)

- "On hi ha amor no hi ha por; ja que l'amor, quan és complet, treu fora la por" (4,18)

Per al cristià, estimar és una prolongació de la resurrecció, és una victòria continuada sobre la mort. Tot el que no sigui donar la vida pels germans és un succedani de l'amor. L'antídoto de la por és l'amor.

Per això Jesucrist va ressuscitar.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat